

मकवानपुरबाट प्रकाशित लोकप्रिय 'क' वर्गीको पत्रिका

साझाकुरा

राष्ट्रिय दैनिक

www.sajhakuranews.com

स्वच्छ सहर-स्वस्थ सहर

- धुवाँ बढी फाल्ने सवारी साधनको प्रयोग नगरौं,
- सवारी साधनको समय समयमा मर्मत सम्भार गरौं,
- तोकिएको स्थानमा मात्र फोहोर फालौं, जथाभावी नफालौं,
- करेसाबारी, सडक छेउ र सार्वजनिक स्थानमा वृक्षारोपण गरौं,
- सार्वजनिक स्थलका बोट विस्वा तथा फूलको संरक्षण गरौं,
- स्वच्छ पानी र सरसफाइमा ध्यान दिऔं,
- ध्वनि र वायु प्रदूषण कम गरौं,
- सडकको समय समयमा मर्मत संभार गरौं,
- सडकमा निर्माण सामग्री नराखौं,

'सहरलाई सुन्दर बनाऔं'

नेपाल सरकार
विज्ञापन बोर्ड

ई-चलानमार्फत अपेक्षितरूपमा राजस्व संकलन हुन सकेन

मकवानपुरमा २९ लाखको ई-चलान काट्दा ५ लाख ५९ हजार संकलन

साझाकुरा संवाददाता

हेटौंडा, १३ असार/ देशका अधिकांश जिल्लामा ई-चलानमार्फत अपेक्षितरूपमा राजस्व संकलन हुन सकेको छैन ।

चालु आर्थिक वर्ष २०८१/८२ को पुसदेखि जेठसम्मको ६ महिनामा जिल्ला ट्राफिक प्रहरी कार्यालय मकवानपुरले २९ लाख १० हजार ५ सय ४५ रुपैयाँको ई-चलान काटेपनि ५ लाख ५९ हजार ५२ रुपैयाँ मात्र राजस्व संकलन गर्न सकेको छ । जिल्ला ट्राफिक प्रहरी कार्यालय मकवानपुरका अनुसार २३ लाख ५१ हजार ४ सय ९३ रुपैयाँ राजस्व अर्कै असुल हुन बाँकी छ । यो अवधिमा ट्राफिक नियम उल्लंघन गर्ने ३ हजार २ सय ७१ सवारी चालकमध्ये केवल ६ सय ५२ जनाले मात्र तोकिएको जरिवाना तिरेको कार्यालयले जनाएको छ ।

सवारीचालकमा डिजिटल प्रणालीमार्फत भुक्तानीमा चासो नहुनु र राजस्व दाखिला नगर्दा कुनैपनि असर नपर्ने सोचका कारण डिजिटल राजस्व संकलन चुनौतीपूर्ण बन्दै गएको छ । मकवानपुरमा ई-चलान मार्फत सबैभन्दा कम राजस्व पुस महिनामा संकलन भएको छ । पुस महिनामा २ सय ६६ जना सवारी चालकमाथि कारबाही हुँदा ६२ जनाले ४९ हजार ५ सय २ रुपैयाँ जरिवाना तिरेका छन् । गत जेठ महिनामा सबैभन्दा धेरै ७ सय ९ जनामाथि कारबाही हुँदा १ सय ५१ जनाबाट १ लाख ३२ हजार ५ सय २० रुपैयाँ राजस्व संकलन भएको छ ।

सवारीसाधनको ठक्करबाट एकजनाको मृत्यु

साझाकुरा संवाददाता

हेटौंडा, १३ असार/ मकवानपुरको थाहा नगरपालिका-१ कुन्छालस्थित चित्लाङ-चन्द्रागिरी सडकखण्डमा सवारी साधनले ठक्कर दिँदा एकजनाको मृत्यु भएको छ । मृत्यु हुनेमा थाहा नगर पालिका-६ बज्रबाराही बस्ने वर्ष ७१ को सीताराम महर्जन रहेको जिल्ला प्रहरी कार्यालय मकवानपुरले जनाएको छ । प्रहरीका अनुसार बिहिवार ३ बजेको समयमा चित्लाङ-चन्द्रागिरी सडक खण्डमा बागमती प्रदेश ०३-०१ च १७८७ नम्बरको सवारीसाधनले महर्जनलाई सडक छेउमा हिंडेरकेको अवस्थामा ठक्कर दिई फरार भएको हो । घाइते महर्जनलाई शरीरको विभिन्न भागमा चोट रहेको, गम्भीर अवस्थामा बज्रबाराहीमा सामान्य उपचार पश्चात थप उपचारको लागि शसस्त्र प्रहरी अस्पताल सतुंगल पुरनासाथ डाक्टरले मृतघोषणा गरेका थिए ।

ठक्कर दिएर भागेको गाडी चालकलाई सीसीटीभी फुटेजको आधारमा प्रहरीले पक्राउ गरेको छ । गाडी चालकलाई थाहा नगरपालिका-२ फाँट बजारबाट पक्राउ गरेको जिल्ला प्रहरी कार्यालय मकवानपुरका प्रहरी नायव उपरीक्षक श्याम अर्यालले जानकारी दिए । उनका अनुसार, गाडी चालक वर्ष २२ का प्रकाश तामाङलाई ठक्कर दिने गाडीसहित नियन्त्रणमा लिएको हो । साथै प्रहरीले गाडीमा सवार थाहा नगरपालिका-२ का १८ वर्षीय सुजल काकीलाई पनि पक्राउ गरेको छ ।

बागमती प्रदेश सरकारले डिजिटल चिट काटेर जरिवाना नतिर्ने सवारीचालकको लाइसेन्स नवीकरणमा रोक लगाउने तयारी थालेको छ । डिजिटल चिट काट्ने तर, जरिवाना नतिरी उम्कने सवारीचालकमाथि कडाइ गर्न बागमती प्रदेश सरकारले यस्तो तयारी थालेको हो । यातायात व्यवस्था कार्यालय हेटौंडाका प्रमुख प्रवीण श्रेष्ठले लामो समयसम्म ई-चलानको जरिवाना नतिर्ने सवारीचालकको लाइसेन्स नवीकरणमा रोक लगाउने प्रणाली लागू गर्ने तयारी भइरहेको बताएका छन् । उनले राजस्व नतिर्ने प्रवृत्ति बढ्दै गएको कानुनी कारबाही गर्ने

प्रदेश सरकारको तयारी रहेको उल्लेख गरेका छन् । यस्तो कारबाहीमा जरिवाना नतिर्ने सवारीचालकलाई दोब्बर जरिवाना तिराउनेदेखि सवारीचालक अनुमतिपत्र नवीकरण हुन नदिनेसम्मका व्यवस्था गर्न सकिने श्रेष्ठको भनाइ छ । 'सेवाग्राहीको सहजताका लागि बागमती प्रदेशले नयाँनयाँ प्रविधि लञ्च गरिरहेको छ । अहिले ट्राफिक नियम उल्लंघन गर्ने सवारी चालकले विभिन्न पेमेन्ट गेटवेबाट तुरुन्तै जरिवाना तिर्ने प्रणालीको विकास भइसकेको छ । यति सुविधा हुँदाहुँदै पनि पेमेन्ट नगरी उम्कने प्रयास गर्नु त्यति राम्रो होइन ।

किनभने भोलि राज्यले पेमेन्ट नगरेको सन्दर्भमा लाइसेन्स नै नवीकरण नहुन सक्ने व्यवस्था पनि गर्नसक्छ । त्यसैगरी दोब्बर जरिवाना तिराउने पनि गर्नसक्छ' उनले भने, 'त्यसैले आफूले गरेको ट्राफिक नियम उल्लंघनमा लगाइएको जरिवाना त्यो पेमेन्ट गेटवेको माध्यमबाट छिट्टै तिर्नु नै राम्रो हुन्छ । किनभने भोलि आउने भन्फटका विषयमा हामी आज नै सजग हुनुपर्छ ।' नागरिक एमार्फत सवारीचालकले आफ्नो लाइसेन्स जानकारी हेर्ने, ट्राफिक नियम उल्लंघनबारे सूचना प्राप्त गर्ने, अनलाइन कक्षा लिने र जरिवाना तिर्ने सुविधा उपलब्ध गराइए पनि

अपेक्षाकृतरूपमा सेवा प्रयोग न्युन देखिएको छ ।

यातायात कार्यालय धाउनुपर्ने भन्फट अन्त्य गर्ने मुख्य लक्ष्य बोकेको प्रणालीले व्यवहारमा सरकारी राजस्व संकलनमा ठोस परिणाम दिन नसकेको बताइएको छ । पछिल्लो समय विभिन्न जिल्लाबाट प्राप्त विवरणले समयमै ई-चलान जरिवाना नतिर्नेहरूको संख्या उच्च रहेको देखाउँछ । सवारीचालकलाई ट्राफिक नियम उल्लंघनको सजायस्वरूप सहज डिजिटल माध्यमबाट जरिवाना तिर्न व्यवस्था मिलाउने उद्देश्यले सरकारले लागू गरेको ई-चलान (डिजिटल चिट) प्रणाली प्रभावहीन देखिएको छ ।

सवारी लाइसेन्स छपाइमा देखिएको समस्याको अन्त्य गर्नुका साथै सवारी नियम उल्लंघन गर्दा हुने भन्फटसमेत हट्ने भन्दै सरकारले देशभरका ७० जिल्लामा नागरिक एमार्फत ईचलानको शुभारम्भ गरेको थियो ।

एसईईको नतिजमा सुधार

६१ दशमलब ८१ प्रतिशत विद्यार्थी ग्रेडेड

साझाकुरा संवाददाता

हेटौंडा, १३ असार/ २०८१ सालको माध्यमिक शिक्षा परीक्षा (एसईई) मा ६१.८१ प्रतिशत विद्यार्थी ग्रेडेड भएका छन् । शुक्रबार राष्ट्रिय परीक्षा बोर्ड, परीक्षा नियन्त्रण कार्यालय (कक्षा १०) ले एसईईको नतिजा सार्वजनिक गरेको हो । बोर्डका अध्यक्ष महाश्वम शर्मांले यसवर्ष एसईईमा ग्रेडेड हुनेको प्रतिशत ६१ दशमलब ८१ रहेको बताएका हुन् । गत वर्षको तुलनामा यसवर्षको नतिजामा उल्लेख्य सुधार देखिएको छ । गतवर्ष परीक्षा दिएका विद्यार्थीमध्ये ग्रेडेड हुनेको संख्या ४८ प्रतिशत थियो ।

बोर्डका अनुसार जीपीए १.६० देखि २ जीपीए-८ जना, जीपीए २ देखि २.४० सम्म ४ हजार १ सय २६ जना, जीपीए २.४० देखि २.८० सम्म ४८ हजार ४ सय ७९ जना, जीपीए २.८० देखि ३.२० सम्म ८९ हजार १ सय २४ जना, जीपीए ३.२० देखि ३.६० सम्म ८१ हजार ३ सय ८५ जना, जीपीए ३.६० देखि ४ सम्म ४८ हजार १ सय ७७ जना, नन ग्रेडेड १ लाख ६७ हजार ५ सय ९७ जना गरी जम्मा पास विद्यार्थी संख्या २ लाख ७१ हजार २ सय ९९ जना रहेको छ । १ सय २६ जना

परीक्षार्थीको भने परीक्षा नै रद्द भएको छ ।

एसईईमा कुल ४ लाख ३८ हजार ८ सय ९६ परीक्षार्थी सहभागी थिए । बोर्डका अनुसार कोशी प्रदेशमा ४७ हजार ८ सय ३५ जना, मधेशमा ५९ हजार ७ सय ४९ जना, बागमतीमा १ लाख १९ हजार ५ सय १७ जना र गण्डकीमा ४७ हजार ८ सय ४९ जना विद्यार्थी ग्रेडेड भएका छन् । त्यसैगरी लुम्बिनी प्रदेशमा ५७ हजार ६ सय ८७ जना, कर्णालीमा ४६ हजार ४ सय ५५ जना र सुदूर पश्चिममा ५९ हजार ८ सय ४ जना विद्यार्थी ग्रेडेड भएको बोर्डले जनाएको छ ।

असार १३ गतेभित्र पुनर्योग

गर्न सकिने नतिजामा चित नबुझे २०८२ असार २३ गते भित्र पुनर्योगका लागि आवेदन दिन सकिने भएको छ । प्रकाशित नतिजामा चित नबुझेमा पुनर्योग गर्ने र उत्तरपुस्तिका पुनःपरीक्षण गराउन सक्ने व्यवस्था रहेको बोर्डले जनाएको छ । 'पुनर्योगका लागि परीक्षार्थीलाई अनलाइनमार्फत आवेदन गर्न सकिने व्यवस्था गरिएको छ, जसअनुसार परीक्षार्थीले आफूले पुनर्योग गर्न चाहेका विषयका लागि कार्यालयको

वेबसाइटमा गई पुनर्योग फारम भरी आवेदन गर्न सक्ने छन्,' बोर्डले भनेको छ ।

'पुनर्योगका लागि असार २३ गते बेलुका ५ बजेसम्मको समय बोर्डले तोकेको छ । 'सोसम्बन्धी सूचना नतिजा प्रकाशन भएपछि राष्ट्रिय परीक्षा बोर्ड पनिका कक्षा १० र राष्ट्रिय परीक्षा बोर्ड केन्द्रीय कार्यालयको वेबसाइटबाट हेर्न सकिनेछ,' बोर्डले भनेको छ ।

त्यस्तै, नतिजा प्रकाशनका क्रममा प्राविधिक कारणबाट कहिकै नुटि देखिएमा राष्ट्रिय परीक्षा बोर्ड परीक्षा नियन्त्रण कार्यालय कक्षा १० को मूल अभिलेखबाट सच्याइने व्यवस्था गरेको बोर्डले जनाएको छ ।

मौका परीक्षा साउन २५ गतेदेखि

माध्यमिक शिक्षा परीक्षा (एसईई) मा ननग्रेड भएका विद्यार्थीले साउन २९ गतेदेखि मौकापरीक्षा दिन पाउने भएका छन् । परीक्षा बोर्डले यस वर्ष कोएसईईको नतिजा सार्वजनिक गर्दै ननग्रेड विद्यार्थीले साउन २९ गतेदेखि मौकापरीक्षा दिन पाउने जनाएको हो । मकवानपुर जिल्लामा नियमिततर्फ प्राविधिक र साधारण गरी ७ हजार ४ सय ५६ जना जना विद्यार्थीले सहभागिता जनाएका थिए ।

श्रम, रोजगार तथा यातायात मन्त्रालयको प्रायोजन र मकवानपुर उद्योग वाणिज्य संघको आयोजना तथा गोथ सेलर्ससंगको सहकार्यमा आयोजित

बागमती रोजगार महोत्सव २०८२
बागमती युवा उद्यमी रोजगार महोत्सव

PANEL DISCUSSION

“ नेपालमा युवा बेरोजगारी: चुनौती र सम्भावना ”

PANELISTS

Honorable Minister
MR. PREM BHAKTA MAHARJAN
Ministry of Labour
Employment & Transportation

MS. KARVIKA THAPA
CEO
Kimbud Tech

MR. POSHAK RAJ PAUZEL
CEO
Citizens Life Insurance
President
Life Insurance Association Nepal

MODERATOR

MR. KUBER CHALISE
Consulting Editor
Nepal Khabar

Date: 14 Ashadh, 2082
(2:00 PM - 3:30 PM)

Venue: Palpasa Paradise Home
Hetauda

सम्पूर्ण ब्राण्डका गाडी एकै ठाउँमा सम्पूर्ण सेवासहित

कार वास भित्र/बाहिर

वायरिङ मर्मत

मेशिनद्वारा A/C मर्मत तथा ज्याँस रिफिलिङ

सेन्सरसम्बन्धी समस्या कम्प्युटरबाट जाँचिने

डेन्ट, पेन्ट, प्लाष्टिक/ज्याँस/इलेक्ट्रिक वेल्डिङ

टायर ब्यालेन्स, पन्चर र फेर्ने काम मेशिनबाट

हेटौंडामै पहिलो पटक N2 (Nitrogen) हावा

टायरमा भरिने

इन्जिनसम्बन्धी सबै काम

Himalayan Motors Pvt.Ltd.

हेटौंडा, चौकीटोल

सम्पर्क नं.: ०५७-५९०३३३

अंगदाता खोज्दै हजारौं जीवन, अलपत्र मस्तिष्क मृत्यु कार्यक्रम

काठमाडौँ/गुल्मीकी ३४ वर्षीया जमुना टण्डनको जीवन विगत ९ वर्षदेखि डायलिसिस मेसिनसँग जोडिएको छ । सातामा तीन दिन एकाबिहानै नेशनल किडनी सेन्टर पुगेर डायलिसिस गराउनुपर्ने नियममा बाँधिएको छिन् उनी । फागुन २०७३ मा जमुनाको मिर्गौला फेल भयो । त्यसपछि उनी सोमबार, बुधबार र शुक्रबार ४ घण्टाको डायलिसिस गराइरहेकी छिन् । जमुनाले आफन्तबाट मिर्गौला लिएर प्रत्यारोपण गराउने प्रयास गरिन् । तर सफल भइनन् । ‘आफ्नै मान्छेबाट मिर्गौला लिन अनेक परीक्षण गरेँ । तर कसैको पनि मिलेन’, उनले भनिन् ।

२२ वर्षीया बहिनी उनलाई मिर्गौला दिन तयार भएकी थिइन् । तर चिकित्सकीय जाँचमा उपयुक्त नदेखिएपछि त्यो आशा पनि खेर गयो । त्यसपछि जमुनाले ब्रेन डेथ (मस्तिष्कघात) भएका व्यक्तिबाट अंग लिने आशामा नाम दर्ता गराइन् । नाम लेखाएको ३ वर्ष भयो । अझै प्रतीक्षामै छिन् । लगभग १५ महिना अगाडि मस्तिष्कघात भएको व्यक्तिबाट अंग लिन भक्तपुरको शहीद धर्मभक्त राष्ट्रिय प्रत्यारोपण केन्द्रबाट खबर आएको थियो । स्वास्थ्य अवस्थाले जमुना तनुस्त नै थिइन् । तर अन्तिम समयमा ब्रेन डेथ विरामीका आफन्तले अंगदान गर्न अस्वीकार गरे । ‘त्यहाँबाट पनि निराश भएर फर्किएँ’, उनले भनिन् । सातामा तीन दिनको डायलिसिसले जमुनालाई थला पारेको छ । डायलिसिसका कारण रगत कम हुने, ज्वरो आउने, प्रेसर हाई-लो हुने, सुगार कम हुने जस्ता बिमारि सतइरहन्छ । खाना र्चिन नहुने, बान्ता हुने, शरीर सुनिने र सास फेर्न गाह्रो हुने समस्याले उनको दैनिकी कष्टकर भएको छ ।

जमुनाकी सानी छोरी छिन् । श्रीमानको सामान्य जागिरको भरमा उनलाई काठमाडौँमा खर्च धान्ने धी-धी परेको छ । अरूको सहायताको आशमा बस्नुपर्ने बाध्यता छ । उनलाई एकैले हँडडुल गर्न समेत गाह्रो छ । जतिसुकै कष्ट भए पनि उनले हिममत हारेकी भने छैनन् । अझै पनि ब्रेन डेथबाट मिर्गौला पाउने आशमै छिन् । ‘ब्रेन डेथबाट अंग पाइएको अवस्थामा औषधि खाएर, मुछ बागेर भए पनि आठ-दश वर्ष जति बाँच्छु जस्तो लाग्छ’ जमुनाले भनिन्, ‘तर अंगको आशा गर्दागर्दै बितिन्छ कि भन्ने मनमा डर छ ।’ पाँचवर्षका ३३ वर्षका गजेश्वर लक्ष्म लम्बू घाघाखेलित एउटा सानो कोठामा एकैले बस्छन् । घर छोडेर राजधानी आएको पाँच वर्ष भइयो । तर यो पाँच वर्ष उनले जीवन बाँच्ने संघर्षमै बिताए । गजेश्वरले दुःखेसो गरे, ‘आफन्त कसैले मिर्गौला दिन चाहैनन् । मस्तिष्क मृत्यु भएपछि मिर्गौला पाएमा नयाँ जीवन पाउने आशा लिएको छु ।’ गजेश्वरको समस्याको सुरुआत सानै उमेरमा भएको थियो । उच्च रक्तचापका लक्षण देखिए पनि पहाडी क्षेत्रमा उपलब्ध चिकित्सा सेवाको अभावमा उचित उपचार पाउन सकेनन् ।

‘सानैमा प्रेसर रहेछ । चेकअप गर्न जाँदा मेडिकलले उमेर सानै भएकोले प्रेसरको औषधि नखान सल्लाह दियो’ गजेश्वरले विगत सम्झिए, ‘सिउँडीपाटी, चिराइतो जस्ता तीतो कुत्रा खाँदै बसियो ।’ समस्या बढ्दै गएपछि उनी भ्रमणको वितामोड आए । जाँचको रिपोर्टले उनको मिर्गौला फेल भइसकेको देखायो । ‘त्यतिखेर क्रिएटिनिन ३५/३६ मिलिग्राम पुगेको थियो’, गजेश्वर भन्छन् । सामान्यतया र गतमा क्रिएटिनिनको मात्रा ०.६ देखि १.२ मिलिग्राम हुनुपर्छ । गजेश्वरको केसमा यो मात्रा खतरनाक स्तरमा पुगेको थियो, जसले मिर्गौलाले पूर्रतया काम नगरेको संकेत गर्छ ।

त्यसपछि शुरू भयो, डायलिसिसको नियमित प्रक्रिया । डायलिसिस शुरू गरेको केही समयपछि आमाको माया र त्यागले गजेश्वरको जीवन्तमा आशाको चिह्न आउँदै थियो । तर भाग्यले अझै खेल खेल्थो । आमालाई जिन्डस देखियो । जिन्डसको उपचार गर्दैगर्दा केही समयमा क्यान्सर देखा पर्यो । क्यान्सर देखिएको तीन महिनामै

आमा बितिन् । आमाको मृत्युसँगै गजेश्वरको अंग प्रत्यारोपणको आशा पनि टुंगियो । ‘खासै अरूले मिर्गौला दिने चाहैनन्’, उनले भने । गजेश्वरलाई सातामा तीन पटक डायलिसिस गराउनुपर्छ । आर्थिक संकटले उनको जीवनलाई भन्नु कठिन बनाएको छ । सरकारले गरिब तथा विपन्न विरामीका लागि डायलिसिस निःशुल्क गरे पनि त्यसलाई चाहिने औषधि आफैँ किन्नुपर्छ । डायलिसिस गराउनुपर्ने विरामीको मासिक ३० हजार र्छैयाँ खर्च हुने उनी बताउँछन् ।

‘अहिले डायलिसिसको भरमा बाँचेको छु । पठाओ चलाएर जीवन धानिरहेको छु’ गजेश्वर भन्छन्, ‘अंग पाइयो भने बाँचिन्थ्यो कि भन्ने लाग्छ ।’ अंगदाता नहुँदा डायलिसिसको भरमा आयु लम्बाइरेका विरामीलाई लक्षित गरी सरकारले ‘मानव अंग प्रत्यारोपण सम्बन्धी नियमावली २०७३’ ल्याएको छ । जसमा मस्तिष्क मृत्यु भएका व्यक्तिबाट अंग लिन सकिने प्रावधान छ । ‘मानव अंग प्रत्यारोपण केन्द्रमा मस्तिष्क मृत्यु भएका व्यक्तिबाट निकालिएको अंग कुनै जमुना र गजेश्वर जस्ता विरामीको लाइन छ । केन्द्रमा १९ हजार ५९ जनाले मिर्गौला र ८१ जनाले कलेजोका लागि निवेदन दिएका छन् ।’

यो संख्या केन्द्रमा नाम लेखाएका विरामीको मात्र हो । स्वास्थ्य सेवा विभागको तथ्यांक अनुसार, मिर्गौला रोग लागेका करिब ८ हजार विरामी अंगदाताको पछिछमा डायलिसिस गराइरहेका छन् । तर ‘मानव शरीरको अंग प्रत्यारोपण सम्बन्धी नियमावली, २०७३’ को पूर्ण कार्यान्वयन हुन नसक्दा पछाडि लम्पिएको छ । नियमावली बनेको ८ वर्षमा मस्तिष्क मृत्यु भएका ६ जनाबाट मात्र अंग प्राप्त भएको छ । ती ६ जनाको अंगले १२ जनाको मिर्गौला र ४ जनाको कलेजो प्रत्यारोपण भएको छ ।

अंगदाताको अभाव, उपचारको प्रतीक्षामा हजारौं जीवन
नेपालमा मिर्गौला, आँखाको नानी र कलेजो प्रत्यारोपण हुन्छ । मुटु, फोक्सो, प्याक्रियाज र सानोआन्द्रा जस्ता अन्य अंगको प्रतिधि तथा जनशक्ति अभावका कारण प्रत्यारोपण शुरू हुनसकेको छैन । सरकारले शहीद धर्मभक्त राष्ट्रिय प्रत्यारोपण केन्द्रलाई मस्तिष्क मृत्युबाट हुने प्रत्यारोपणको समन्वय एकाइ तोकेको छ । प्रत्यारोपण केन्द्रका निर्देशक डा. पुकाराम्दर श्रेष्ठ लगायतको टोलीले सन् २०२२ मा गरेको एक अध्ययनले नेपालमा ३ हजारको हाराहारीमा मिर्गौलाका नयाँ विरामी थपिने गरेको अनुमान गरेको छ ।

मिर्गौला फेल भएपछि उपचारका दुई विकल्प मात्र रहन्छन्- डायलिसिस वा प्रत्यारोपण । सरकारी तथ्यांक अनुसार ८ हजार मिर्गौला रोगीले निःशुल्क नियमित डायलिसिस गराए पनि निजी अस्पतालमा पैसा तिरेर र रोग सम्बन्धी चेतना अभावमा रोग लुकाएर बस्ने गरेका विरामीको संख्या जोड्दा यो संख्या अझ बढ्न सक्छ ।

मिर्गौला दाताको अभाव, प्रत्यारोपणपछि हुने औषधि खर्च लगायत कारणले धेरै मानिस डायलिसिसको भरमा बाँच्नुपरेको छ । प्रत्यारोपणको प्रतीक्षामा रहेका ९० प्रतिशत विरामीले अंगदाता नपाएर ज्यान गुमाउने गरेका छन् । करिब १० प्रतिशत विरामीले मात्र प्रत्यारोपणका

लागि अंग पाएका छन् । हजारौं विरामी ज्यान बचाउन अंगको प्रतीक्षामै बसिरहेका छन् । हाल सरकारले प्रत्येक एकपटक डायलिसिस गरेको २ हजार ५०० को दरले स्वास्थ्य संस्थालाई भुक्तानी दिँदै आएको छ । डायलिसिस वापत वार्षिक रूपमा सरकारले डेढ अर्ब र्छैयाँ खर्च गर्छ । प्रतिव्यक्ति डायलिसिसमा मात्रै सरकारले वार्षिक १२ लाख र्छैयाँ खर्च बेहोर्छ । चिकित्सकका अनुसार प्रत्यारोपणभन्दा डायलिसिस सेवा भन्नु महँगो बन्दै गएको छ । विरामी डायलिसिसमा रहँदा रक्तचाप, मधुमेह लगायत अन्य स्वास्थ्य समस्याको औषधिमार्ग छुट्टै खर्च हुन्छ । त्यसमाथि खानपान र घर बाहिरका बसाइ यप खर्चिँने हुन्छ । त्यति मात्रै हेर्दा, डायलिसिसमा रहँदा विरामीलाई एक जना साथी अनिवार्य हुनुपर्छ । परिवारका दुई जना उपचारमा जोडि आय आर्जनको चक्र बिथोलिन्छ ।

यसका साक्षी हुन्- नुवाकोटका ३२ वर्षीय दिलकुमार तामाङ । उनको मिर्गौला फेल भएको ८ वर्ष भयो । ४ वर्षदेखि हप्तामा तीन दिन डायलिसिस गराइरहेका उनी पछिल्लो एक वर्षमा स्वास्थ्यमा जटिलता आएर दुई पटक भर्ना भइसके । डायलिसिस गराइरहँदा समेत विभिन्न अंगमा संक्रमण र अन्य समस्या देखिरहने भएकाले निःशुल्कले चर्चो प्रत्यारोपण गर्न सुझाएका छन् । तर उनलाई मिर्गौला दिन आफन्त तयार छैनन् ।

नुवाकोटदेखि आएर बृहानीकण्ठमा बसिरहेका उनी आफ्नो उपचार खर्च धान्न श्रीमतीले ज्यामी काम गरिरहेको सुनाउँछन् । उनका अनुसूचर, सरकारले डायलिसिस निःशुल्क गर्दा पनि अन्य औषधि र बेलाबेलामा आइरहने जटिलताको लागि मासिक ३० हजार हाराहारी खर्च हुन्छ ।

‘मेरो आयु लम्ब्याउन श्रीमतीले साह्रै दुःख गरेकी छिन् । प्रत्यारोपण गर्न सकेको भए दुःख केही कम हुन्थ्यो कि !’ तीन सन्तानका पिता तामाङ भन्छन् । विज्ञका अनुसार डायलिसिसमा भइरहेको सरकारी खर्च कम गर्न प्रत्यारोपण नै उपयुक्त विकल्प हो । यसका लागि ‘मस्तिष्क मृत्यु कार्यक्रम’ प्रभावकारी बन्न सक्छ । यसबाट मुटु, फोक्सो, प्याक्रियाज लगायत अंगको प्रत्यारोपण गर्ने बाटो समेत खुल्नेछ ।

नेपालमा वार्षिक २०० हाराहारी कलेजो प्रत्यारोपण गर्नुपर्ने विरामी रहेको अनुमान छ । तर दशक बितिसकदा पनि ५० जनाको पनि कलेजो प्रत्यारोपण हुनसकेको छैन । मस्तिष्क मृत्यु भएपछि खेर जाने अंगले अर्को कसैले नयाँ जीवन पाउँछ । एक व्यक्तिबाट ८ जनाको जीवन बाँच्न सक्छ । ‘मस्तिष्क मृत्यु भएकाहरूको अंग अन्यलाई प्रत्यारोपण गर्न सकिए, धेरैले नयाँ जीवन पाउँछन् । तर हामीले सोचे अनुसार मानिसले अंगदान गरेका छैनन्’, केन्द्रको मिर्गौला रोग विशेषज्ञ डा. कल्पना श्रेष्ठ तोकिएकी छन् ।

नेपालमा आँखा दान सफलताका साथ अघि बढेको छ । तर आँखा दान गर्न रुचाउने परि वार मिर्गौला र कलेजो दानमा भने इच्छुक छैनन् । खरानी भएर जाने वा गाड्ने अंग मृत्युको मुखमा पुगिसकेको व्यक्तिको जीवन बचाउन सक्ने भएकाले अंगदानका बारेमा जनचेतना फैलाउनुपर्ने चिकित्सकहरू

बताउँछन् । नेपालमा पहिलो पटक ८ अगस्ट २००८ मा त्रिवि शिक्षण अस्पताल महाराजगञ्जमा मिर्गौला प्रत्यारोपण भएको थियो । शुरूका दिनमा साँघुरो नाताको दायरामा मात्रै प्रत्यारोपणका लागि अंग लिन सकिने कानूनी व्यवस्था थियो ।

फागुन २०७२ मा मानव अंग प्रत्यारोपण (नियमित तथा निषेध) ऐन, २०५५ संशोधनसँगै नाता प्रमाणीकरणको दायरा मात्र फराकिलो नभएर दुई परिवारबीच अंग साटासाट गर्ने र ब्रेन डेथ भएकाको अंगदान गर्ने बाटो समेत खुल्यो । २८ वैशाख २०७४ मा मस्तिष्क मृत्यु भएपछि अंगदान गर्ने प्रक्रिया शुरू भयो । ‘मस्तिष्क मृत्यु भएकाहरूबाट मिर्गौला, कलेजो प्रत्यारोपणका लागि नाम दर्ता गराउनेको संख्या ठूलो छ । त्यसको अनुपातमा अंगदान गर्ने मानिसको संख्या एकदमै कम छ’, डा. श्रेष्ठ भन्छिन् ।

नेपालमा हरेक वर्ष सडक दुर्घटनामा दुई हजारभन्दा धेरैको मृत्यु हुने गरेको छ । दुर्घटनामा मृत्यु भएकामध्ये फ्रन्डै आघाको मस्तिष्क मृत्यु हुने अनुमान छ । तर अंगदान भने निराशाजनक स्थिति छ । चिकित्सकका अनुसार टाउकोको गहिरो चोट, मस्तिष्कघात (स्ट्रोक), मस्तिष्क रक्तस्राव (ब्रेन हेमरेज) र ब्रेन ट्युमरका कारण मस्तिष्क मृत्यु हुनसक्छ । तर दुर्घटनामा परेकाहरूको मस्तिष्क मृत्यु भएको समयमै पत्ता लगाउन सहज छैन ।

वीर अस्पतालका वरिष्ठ न्युरो सर्जन डा. राजीव भन्नु, ‘धेरैजसो मानिसमा जनचेतनाको अभाव छ । हामीले मस्तिष्क मृत्यु भएका बाँच्न सक्दैनन् भनेर बुझाउँने सक्दैनौं । बुझेका मानिसले पनि पीडामा परेका कारण अंगदान गर्न मान्दैनन् ।’ डा. भन्नुका अनुसार टमा सेन्टर तथा वीर अस्पतालमै महिनामा १०-१२ मस्तिष्क मृत्युका घटना हुन्छन् ।

मानव अंग प्रत्यारोपण सम्बन्धी नियमावली २०७३ पूर्ण रूपमा कार्यान्वयनमा नआउँदा कार्यक्रम नै अलपत्र बनेको छ । नियमावलीले मस्तिष्क मृत्यु भइसकेका व्यक्तिबाट अंग फिर्तने प्रक्रिया मात्र होइन, ती अंग कसरी सुरक्षित गरिने, कसले कहाँ पाउने भन्ने समेत समन्वय गर्न ‘समन्वय इकाइ’ गठन गर्नुपर्ने उल्लेख गरेको छ ।

तर नियमावलीमा लेखिए पनि सरकारले स्थायी रूपमा यस्तो इकाइ तोक्न सकेको छैन । हाल शहीद धर्मभक्त राष्ट्रिय प्रत्यारोपण केन्द्रलाई नै अस्थायी संयोजन केन्द्रका रूपमा भने तोकेको छ । त्यो केन्द्रमै छुट्टै संरचना भने छैन । समन्वय इकाइको प्रमुखका रूपमा नेफ्रोलोजिस्ट डा. कल्पना श्रेष्ठ तोकिएकी छन् । उनी सहित त्यही केन्द्रमा कार्यरत थप ६ जना स्वास्थ्यकर्मीले यो जिम्मेवारी अतिरिक्त रूपमा सम्हालिरेका छन् ।

डा. भन्नुका अनुसार आफन्त गुमाएर शोकमा रहेकालाई अंगदानका लागि प्रस्ताव गर्न सहज छैन । ‘खराब नियतले यस्तो गरेको पो हो कि भनेर समेत सोच्छन्’ डा. भन्नुका भन्छन्, ‘धार्मिक संस्कारका कारण आफन्तले अंगदान गर्न मान्दैनन् ।’ मस्तिष्क मृत्यु भएको घोषणा गर्न विभिन्न परीक्षण गर्नुपर्ने हुन्छ । विरामीको उपचारमा संलग्न रोगको सम्बन्धित विशेषज्ञ चिकित्सक सहित एक एन्थेसियोलोजिस्ट वा इन्टेन्सिभिष्ट रहेको चिकित्सकको

टोलीबाट निदान हुनुपर्ने हुन्छ । १२ घण्टाको अन्तरालमा दुई पटक परीक्षण गर्दा कुनै चिह्न नदेखिएको खण्डमा त्यसलाई मस्तिष्क मृत्यु भन्न सकिन्छ । यस्तो अवस्थामा दिमाग बाहेक शरीरका अन्य अंगहरूले काम गरिरहेका हुन्छन्, तर विरामीमा श्वास-प्रश्वास हुँदैन । चिकित्सा विज्ञानले मस्तिष्क मृत्यु भएको अवस्थालाई पूर्ण मृत्यु मान्छ । मस्तिष्क मृत्यु भएको खण्डमा कुनै पनि उपचारबाट विरामीलाई सामान्य अवस्थामा फर्काउन सकिन्न, तर भेन्टिलेटरको सहायतामा शरीरका केही अंग चलायमान राख्न सकिन्छ ।

मस्तिष्क मृत्यु भएको मानिसबाट अंग निकाल्नका लागि मुटु चलिरहेको हुनुपर्छ । त्यो अवस्थामा मृतकका आफन्तले अंगदान गर्न सक्छन् । त्यसका लागि मस्तिष्क मृत्यु भएपछि सम्बन्धित अस्पतालले राष्ट्रिय प्रत्यारोपण केन्द्रको समन्वय टोलीलाई खबर गर्नुपर्छ । केन्द्रबाट आएको टोलीले परिवार इच्छुक भएको अवस्थामा अस्पतालमा शल्यक्रिया गरी दान गरिएको अंग निकालेर लैजान्छन् र तत्काल अर्को विरामीलाई प्रत्यारोपण गर्छन् ।

ब्रेन डेथ भएकाहरूको शरीरबाट निकालिने मिर्गौला २४ घण्टासम्म प्रत्यारोपण गर्न मिल्छ । कलेजो १२ घण्टा, प्याक्रियाज १० घण्टा र मुटु तथा फोक्सो ४ देखि ६ घण्टाभित्र प्रत्यारोपण गरि सक्नुपर्छ । भारतमा मस्तिष्क मृत्यु भएका व्यक्तिबाट अंग संकलन तथा प्रत्यारोपणको कार्य सुव्यवस्थित रूपमा अघि बढिरहेको छ । त्यहाँको स्वास्थ्य मन्त्रालय अन्तर्गत रहेको नेशनल अर्गन एन्ड टिश्यु ट्रान्सप्लान्ट अर्गनाइजेसन (नोटो) ले अंग संकलन गर्ने र त्यसलाई आवश्यक व्यक्तिला प्रत्यारोपण गराउने कार्यमा समन्वयको जिम्मेवारी लिएको छ । नोटो एक स्वायत्त निकाय हो, जसले अंग प्रत्यारोपण सम्बन्धी सम्पूर्ण प्रक्रियालाई व्यवस्थित रूपमा अघि बढाउने भूमिका खेल्दै आएको छ । सन् २०२३ मा मात्रै भार

तमा मस्तिष्क मृत्यु भएका १ हजार २८ व्यक्तिबाट अंग संकलन गरी ३ हजारभन्दा बढी विरामीले पुनर्जीवन पाएका छन् । त्यस्तै, विश्वमै अंगदानका दृष्टिले अग्रणी रहेको देश स्पेनमा सन् २०२३ मा २ हजार ३४६ जनाले मस्तिष्क मृत्यु पछि अंगदान गरेका थिए । सफल अंगदान र प्रत्यारोपण कार्यहरू त्यहाँका स्वायत्त अंग संकलन तथा वितरण संयन्त्र मार्फत सञ्चालन भएका थिए । प्रभावकारी संस्थागत संयोजन र स्वायत्त संरचनाले अंग प्रत्यारोपण कार्यक्रमलाई कसरी सफल बनाउन सकिन्छ भन्ने स्पष्ट उदाहरण विश्वका यी मुलुकले प्रस्तुत गरेका छन् ।

नेपालमा भने ८ वर्षको अवधिमा समन्वय एकाइमा अंग फिर्त भनेर स्वास्थ्य संस्थाबाट १५० पटक मात्रै फोन आएको छ । समन्वय समितिमा संयोजक डा. श्रेष्ठ भन्छिन्, ‘८ वर्षमा ६ जनाको मात्रै अंग निकालेर अन्य व्यक्तिला प्रत्यारोपण गरेका छौं ।’

चिकित्सक समुदायमा नै मस्तिष्क मृत्यु सम्बन्धी नियम-कानूनबारे जानकारी नभएको डा. श्रेष्ठ बताउँछिन् । उनका अनुसार जानकारी भएका चिकित्सकहरू पनि केन्द्रलाई नै अस्थायी संयोजन केन्द्रका रूपमा भने तोकेको छ । त्यो केन्द्रमै छुट्टै संरचना भने छैन । समन्वय इकाइको प्रमुखका रूपमा नेफ्रोलोजिस्ट डा. कल्पना श्रेष्ठ तोकिएकी छन् । उनि सहित त्यही केन्द्रमा कार्यरत थप ६ जना स्वास्थ्यकर्मीले यो जिम्मेवारी अतिरिक्त रूपमा सम्हालिरेका छन् ।

डा. भन्नुका अनुसार आफन्त गुमाएर शोकमा रहेकालाई अंगदानका लागि प्रस्ताव गर्न सहज छैन । ‘खराब नियतले यस्तो गरेको पो हो कि भनेर समेत सोच्छन्’ डा. भन्नुका भन्छन्, ‘धार्मिक संस्कारका कारण आफन्तले अंगदान गर्न मान्दैनन् ।’ मस्तिष्क मृत्यु भएको घोषणा गर्न विभिन्न परीक्षण गर्नुपर्ने हुन्छ । विरामीको उपचारमा संलग्न रोगको सम्बन्धित विशेषज्ञ चिकित्सक सहित एक एन्थेसियोलोजिस्ट वा इन्टेन्सिभिष्ट रहेको चिकित्सकको

(स्रोत: अनलाइनखबर)

‘यो मन त मेरो नेपाली हो’ ट्रेलरमा भाषा बचाउने अभियानको कथा

काठमाडौँ/देशभर्ति भावनाको कथावस्तुमा बनेको फिल्म ‘यो मन त मेरो नेपाली हो’को ट्रेलर सार्वजनिक गरिएको छ । शुक्रबार काठमाडौँमा एक कार्यक्रमका बीच सार्वजनिक ट्रेलरमा नेपालको भूमि, भाषा, धर्म, संस्कृतिमाथि भइरहेको अतिक्रमण र त्यसलाई बचाउन नेपालीहरूले चलाएको अभियानलाई देखाइएको छ । भुटानी शासकबाट लखेटिएका भुटानीहरूको कथा पनि यसमा छ ।

मित्र प्रधान (नर)को निर्देशनमा तयार भएको फिल्ममा

विजय बराल, रोशन श्रेष्ठ, विल्सन विक्रम राई, बुद्धि तामाङ, अयुषा समाल, नारायण खात्री, भूपेन्द्र लिङदेन, सुवास भण्डारी, विजय सुब्बा, विजिता परियार, देवराज राजवंशी लगायतको अभिनय रहेको छ ।

पञ्चमा इश्वर इन्टर टेन्मेन्टको प्रस्तुतिमा मित्र प्रधान प्रस्तुतकर्ता रहेको फिल्मलाई ज्ञान बहादुर प्रधान (रोशन)ले निर्माण गरेका हुन् । यसमा शिवम् अधिकारीको लेखन, सौरभ लामाको छायांकन, देव महर्जन द्वन्द्व निर्देशन, समीर भियाको भिएफएक्स, कविराज

गहतराज र प्रमोद भण्डारीको कोरि यो ग्राफी तथा बनिश शाहको सम्पादन रहेको छ ।

यही असार २७ गतेबाट प्रदर्शनमा आउने तयारीमा रहेको फिल्मले नेपाली भाषाप्रतिको आकर्षण, महत्त्व र इतिहासलाई दर्शाउने जनाइएको छ । नेपालको भ्रमण र इलामसहित भारतको सिक्किम, दार्जिलिङ, पश्चिम बङ्गाल राज्यको जयगुर्द र अमेरिकामा छायांकन गरिएको फिल्ममा दीपक शर्मा, विकास देव महर्जन द्वन्द्व निर्देशन, समीर भियाको भिएफएक्स, कविराज

‘हली’को ‘चानस पाए त’ गीत : हिलो खेतमा दीपादेखि दीलिप-प्रियंकासम्मको नृत्य

काठमाडौँ/प्रदर्शन मिति तय नहुँदै फिल्म ‘हली’को पहिलो गीत ‘चानस पाए त’ सार्वजनिक गरिएको छ । शुक्रबार काठमाडौँमा आयोजित एक कार्यक्रमका बीच बाबुल गिरी र शान्तिश्री परियारको स्वरमा रहेको उक्त गीत सार्वजनिक गरिएको हो । गीतमा जस्मिन श्रेष्ठको शब्द रचना तथा गायक गिरी स्वयंको संगीत रहेको छ । यो फिल्मको प्रमोसनल गीत हो ।

गीतको भिडियोमा फिल्मका मुख्य अभिनेता प्रमोद दीपसँगै कलाकारहरू दीपाश्री निरौला, किरण केसी, दीलिप रायमाझी, प्रियंका काकी र पूजा शर्मा नृत्य गर्दै देखिएका छन् । कोरियोग्राफर कविराज गहतराजले कलाकारहरूलाई हिलो खेतमा नचाएका छन् । भिडियोमा विशेषगरी दीलिप र प्रियंकाको नृत्य छोटो देखिन्छ । ओम प्रतिकको लेखन तथा निर्देशनमा तयार भएको फिल्ममा प्रमोद दीपसहित सृजता थापा, ओम प्रतिक, सरोज खनाल, अरुणा कार्की, अर्जुन गुरुङ, विद्या कार्की, नविन श्रेष्ठ, कञ्चन दुलाल, कमल गाउँले, विशाल पहाडी लगायतको अभिनय रहेको छ ।

सलोन र करिश्मा फिल्म खेलन तयार

काठमाडौँ/अभिनेता सलोन बस्नेत र मोडल तथा एयर होस्टेस करिश्मा केसीले विवाहभन्दा अगाडि नै केही म्यूजिक भिडियोमा जोडी भएर काम गरिसकेका थिए । विवाहपछि पनि यो रोकिएको छैन । केही सातामा उनीहरूको एकपछि अर्को म्यूजिक भिडियो युट्युबमा सार्वजनिक भइरहेका छन् । ती भिडियोको कमेन्टमा धेरैले उनीहरूलाई अब फिल्ममा पनि जोडी बनेर देखिन आग्रह गरेका छन् ।

बिहीबार फिल्म ‘पीअर’को टिजर रिलिज कार्यक्रममा पुगेका सलोन र करिश्मालाई पत्रकारले सोधेका थिए, ‘तपाईंहरूको अब फिल्म चाहिँ कहिले आउँछ ?’ यसको जवाफमा सलोनले आफ्नो पनि यही इच्छा रहेको बताए । उनले भने, ‘हामीले लगातार भिडियो गरिरहेका छौं । राम्रो पनि भइरहेको छ । फिल्म पनि चाँडै गर्न पाइयोस् भन्ने चाहना छ । त्यो चाँडै पूरा होस् भन्ने चाहन्छु ।’

करिश्माले पनि सलोनसँग फिल्ममा काम गर्ने इच्छा व्यक्त गरेकी छन् । तर, उनी होम प्रोडक्सन (घर)को फिल्मबाट डेब्यु नगर्ने अडानमा छिन् । भन्छिन्, ‘बुबा (शोभित बस्नेत)ले मलाई लञ्च गर्नुभयो भने बुहारीलाई खेलायो भन्ने हुन्छ । सलोनले लञ्च गर्‍यो भने बुढीलाई खेलायो भनिन्छ । त्यो नपरोस् भनेर हो । यदि कसैलाई मलाई लिन इच्छा

यसमा पूजा गुरुङ र जस्मिन श्रेष्ठको संयुक्त लगानी छ ।

वास्तविक जीवनका घटनाहरूबाट प्रेरित भनिएको ‘हली’मा नम्रता भण्डारी सह-निर्माता तथा अर्जुन भुसाल कार्यकारी निर्माताको रूपमा रहेका छन् । फिल्ममा राहुल कार्की, नविन श्रेष्ठ, कञ्चन दुलाल, कमल गाउँले, विशाल पहाडी लगायतको अभिनय रहेको छ ।

तथा कविराज गहतराज र ओम प्रतिकको कोरियोग्राफी रहेको छ । कार्यक्रममा निर्मात्री जस्मिन श्रेष्ठले एउटा हलीको कथामा फिल्म बनेको जानकारी दिइन् । उनका अनुसार देशमा परिवर्तन ल्याउन एउटा हली नै काफी छ भन्ने सन्देश फिल्मले दिनेछ । उनले फिल्मको प्रदर्शन मिति चाँडै घोषणा गरिने बताएकी छन् ।

लागेको छ भने लिनुहोला । म रेडी छु (हाई) ।’ उनले अहिलेसम्म आफूलाई फिल्मबाट अफर नआएको बताएकी छन् । ‘मलाई कुनै फिल्मबाट अफर चाहिँ अहिलेसम्म आएको छैन । धेरैलाई मैले

होम प्रोडक्सनकै फिल्मबाट डेब्यु गर्न होला भन्ने लागेको हुनसक्छ । तर, म होम प्रोडक्सनको फिल्मबाट डेब्यु चाहिँ गर्दिनँ,’ उनले भनिन् । बाहिरी ब्यान्डको फिल्मबाट अफर आएको अवस्थामा आफू काम गर्न तयार रहेको उनको भनाइ छ ।

के तपाईं फोटो कपी प्रिन्टर मेसिन किन्दै हुनुहुन्छ ?

Brother, Canon, HP, Sharp, Ricoh, Epson, Kyocera, Lexmark

टोनर रिफिलिङ्ग, प्रिन्टर, कम्प्युटर, फोटोकपी लगायतको सर्विस छिटो छरितो र भरपर्दो रूपमा गर्नुपर्ने हुन्छ

Printer Shop
The complete office solution
Contact No. 9845292140,
057-527041, Schoolroad,
Hetauda-4
tonerhouse_htd@yahoo.com

